

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis
Expositio**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

An hoc sit licitum? parag. 3.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

<sup>Meld. in
fimma, v.
cambium,
§. 4.</sup> Quod Sejus, ut correspondens Caji solvat, dicta centum, & quinque sibi ipsi, ut vicem Titii tenenti, an, <sup>Meld. in
fimma, v.
cambium,
§. 4.</sup> Quod idem Sejus, ut correspondens ejusdem Titii, det summam illam sibi, ut correspondenti ejusdem Caji ad novum Cambium finiendum postea Panormi? Breviter quodnam est prius extinctio primi Cambii, an instituto secundi?

6. Respondeo, certe in praxi (ut puto) ne à peritis quidem Mercatoribus id advertiturs; ipsi enim solum in libris ratiocinorum scribunt rationem dati, & accepti, idque etiam in eadem hora, ne dicam in eodem temporis momento. Ceterum quid prius, quid posterioris nobis Theologis relinquunt considerandum, nam ipsi pro conscientia satis habent, si intelligant, se meliori modo, (quo licet possunt) solvere primum Cambium, & instituere secundum: Theologi autem non pauci, vel de hoc valde implicite loquuntur, vel certe potius id supponunt, quam declarant. Nos ergo pro nostra virili parte sic discurramus.

7. Puto, posse utcumque dici, quod sit prius solutio primi Cambii, quam institutio secundi, sed expeditius dici, quod sit prior institutio secundi Cambii, quam prius cambii solutio: qui certe posterior modus, quam faciat iustificationi cambii, ex infra dicendis clare colligetur.

8. Prius igitur solveretur cambium primum, quam instituatur secundum, si Sejus, correspondens Titii, per actum suæ voluntatis, verbo, vel scripto ostensum, habeat, quasi per Acceptationem, pro solutis, illos centum & quinque aureos debitos à Cajo; sic enim jam nihil amplius debet Caius pro primo cambio, quia jam est illi remissum à potente illud remittere, nempe à Sejo, qui tota Titii potestate gaudet. Esto deinde, quod Caius, seu Sejus nomine Caii, qui talem remissionem acceptavit, relit illam veluti ex gratitudine retrodonare, & instituere secundum cambium ad illam totam pecuniam solvendam. Ita videretur discurrere Naldus.

9. Contra. Posterior finietur cambium primum, & prius instituetur secundum cambium, si Sejus, qui acceptavit creditum Titii & debitum Caji, nunc, ut correspondens Caii, accipiat centum illos, & quinque aureos, ad Recambium Panormi cura suo lucro solvendum; accipiat, inquam, à seipso, ut correspondenti Titii, & cum illis sic acceptis, extinguat

Tamburinus de Sacramentis,

cambium primum: Ecce quomodo antecedit Recambium, nam cum hac summa habita per dictum Recambium, ipse, ut correspondens Caii, solvit primum cambium sibi ipsi, ut correspondenti Titii. Hunc modum nos insinuavimus num. 1, eundemque insinuat Lefsius b in iis verbis: *Sufficit, quod Campsarius pos- b Leffius l.
sit habere Correspondentem, qui ibi eas pecunias c. nu. 61.
det mutuo, vel ad Cambium. Eundem modum c Delugo
supponit Delugo, c eundemque innuere vi- de Ius. d.
dentur alii Theologi, & merito, nam prior 28.nu.85.
modus suas habet difficultates, quas d. infra 36.87. &
breviter afferemus.*

n. 49. V.

Secundo,

quia.

*Decernitur, an hoc Cambium cum Recambio
licitum sit?*

d Infra §.

4. nu. 11.

c Mol. d.

1. **Q**uamvis e multi dicant, esse illicitum: 409. Soc. Multi f ramenta, & satis probabilitate Conine. (quos ego sequor) licitum esse, docent cum ap. Delugo explicacione danda mox paragr. quarto. Pro-L. n. 77. batur, quia, si Cajus camparius haberet Merend. Placentiae aliquem amicum, qui ibi solveret ap. Diana cambium contractum Panormi, esset justum p. 9. Tr. 8. cambium, ut supra vidimus; ego etiam, si ref. 67. solvat Procurator, seu correspondens ejusdem f Nan. Cöf. Caji. Certè, si Cajus, & Titius ipsi iidem se 31. de u- Placentiam conferent, possent ibi per se sur. n. 3. ipsos totum hoc negotium licite absolvere: referes ita quis enim id negare potest? Cum ergo id, sensisse vi- quod per seipsum quis facere potest, possit rū quendam per legitimum Procuratorem, poterunt Ti- Doctiss. So- tius, & Cajus in casu nostro, per Sejum Pro- ciet. Iesu. curatorem utriusque, idem efficeret, nam, Boniñsig. quod idem sit Procurator Caji, & Titii non c. 7. de vitiis contractum; cum saepissime idem pol- Cambii a sit sustinere vices duorum in contractibus, n. 7. S. V. & idem possit esse Procurator multorum, cambium. nec duorum dumtaxat: Sicut autem, si pra- Diana & dictus Sejus esset Procurator Petri, & Anto- p. 3. tr. 8. a nii posset ad mandatum horum, & recipere, ref. 1. & p. & solvere pecuniam aliquo titulo, videlicet s. tr. 8. ref. ex Cenitu, alteri ex his debitam, & tunc reali- 67. Leff. ter fieret vera solutio, quamvis non numera- lib. 2. c. 23 retur pecunia, sed solum transferretur debi- n. 61. Do- rum, & creditum in libris dati, & accepti, ut lug. l.c. Italicè dicimus; *Passar le partite:* ita in casu nostro, &c.

2. Non igitur solutio est ficta, ut putant Adversarii, sed vera, & realis, unde, & cam- biuum ex reale, & non fictum. Nec solutio

Cccc

cum

sum lucro cambii facti Panormi solvitur in codem loco, id est Panormi, quod eis usura, sed Placentiae, ubi finitum primum cambium, & pari modo recambium factum Placentiae, non solvitur Placentiae, ubi institutum est, Panormi.

3. Nec obstat, quod in hoc cambio, cuius natura, ex meliori opinione, assimilatur contractui Emptionis, & Venditionis, nihil adsit, quod ematur, quia deberet emi pecunia absentia, id est, quae sit Placentiae; ut dictum est supra, at ibi nulla pecunia est Caii, sed solum in Codice, & libro rationum transferuntur credita, & debita, non obstat, in qua, nam falsum est, quod non adit aliquo modo pecunia, ipsa enim litera, seu chirographa, seu libri, qui continent credita, tanti, plus minus valent, quanti ipsa pecunia numerata, nam propterea potest dici, ibi adesse pecuniam, sed vero virtutalem, scilicet aequalitatem, & quae sufficiens sit, ad veram solutionem faciendam.

4. Nec item obstat, quod Camparius videatur obligari, sumere pro suo correspondente illum ipsam hominem, qui est correspondens camporis, non, in qua, obstat, propter duas rationes. Primo, quia ad hoc non cogitur camparius, ut notavimus supra, immo addo, sic campario fieri Beneficium, dum prompte ipsi offertur a campore correspondens in loco, ubi camparius difficillime illum inveniret. Ita Lessius loco citato, num. secundo.

Secundo, quia, etiam si cogeretur, illi non heret injurya; quilibet enim est Dominus, & arbitrus sua rei, & quilibet habet Ius apponendi conditiones, quas vult, dummodo non sit contra naturam contractus, quem celebrat, ut certe haec non est, & dummodo, si conditio addat aliquod onus, illud compensetur, ut sane in hoc casu, de quo loquimur, compensatur, nam audio, de facto semper aliquid diminuit de pretio debito campori, scilicet octavam quandam partem, quam partem octavam libenter minuit campori, quia sua utilitati cedit, quod camparii se obligent ad sumendum eundem correspondentem, qui est camporis.

5. Queres hac occasione Primo. Quanta merces datur his correspondentibus, seu Procuratoribus pro labore, & industria, quam adhibent in cambiando aliorum nomine, & in scribendo, numerando, mitiendo literas, &c.

Respondeo apud a Delugo lego, in singulis Nundinis solete dati tertiam partem aurei d. 13. ad pro singulis centenariis, quam Provisionem Inst. 3. vocari, supra diximus, quod ferè coincidit cum dicto Lessii & afferentis solete dati binos, vel ternos aureos, in singulos Millenniums.

6. Queres Secundo. Quænam est utilitas, quæ nascitur campori ex eo, quod camparius accepit pro suo correspontente eundem, qui est camporis?

Respondeo. Prima utilitas est, ut suo Amico, seu correspondenti acrescant salary, seu pensiones ex his novis negotiis, quæ ille suscipit in gratiam campiariorum.

Secunda utilitas est, quia deinde, in vicem, quid simile committere forte correspondens Placentinus huic mercatori Panormitanu, & ita hic Panormitanus lucrabatur suas finiles Provisions.

Tertia utilitas est, ut ille correspondens habeat multa credita ex Recambiis, per quæ multis forte debitis mercatoris Panormitanus facilius facere possit.

Quarta, ne alii, qui camporis familiares non sunt, cognoscant rationem negotiorum ipsius camporis, quod per maximam cœbat prudentes mercatores.

Quinta, ne se campori exponat periculo decoquendi, si non tutum habeat correspondentem, sicuti tutum cognoscit suum.

§. IV.

Quandoquidem tribus modis Cambium cum cambio celebrari potest, approbatur primus, & secundus, sed r. probatur tertius.

z. Assero Primo, licitum esse cambium cum Recabio, si supponas, prædictum Procuratore Sejum habere pecunia propriæ, vel credita propria, vel habere apud se pecunia Titii camporis, vel credita alia exigibilias ejusdem Titii, alia, inquam, præter dictum creditum ex primo cambio, nam, quando non adest, nō hoc creditum, dicetur mox numero tertio de quibus Sejus disponere posset (qua sunt pecunia virtuales,) & idem Sejus de Cajo, seu sibi ipsi, ut correspondenti ejusdem Caii totum illud pecunia, quod necessarium est ad extinguendum primum cambium, det, inquam, vel mutuo, vel ad novum cambium, seu, quod idem nunc est, ad Recambium Panormi.